

אכתקוים ארותי

אז, כאמור, אני בן 20, לילד הארץ, בעל שיער שחור, וגובהי מתנשא ל-1.67 מ', כרגע אני משרת בצה"ל, ועדיין נותרה לי עוד שנת-שורת אחת. הייתי רוצה להתכתב עם נערה כבא 17, מתל-אביב או סביבתה, על כל נושא, החל בספרות וכלה בקולנוע. אני אוהב לטייל בארץ, אבל נמאס לי לעשות זאת לבד, והייתי מעדיף, כמובן, לעשות זאת בחברת נערה חביבה.

***

לבש מכנסיים כחולים

אל אלהים, שוב? כן! זה קרה גם לי (1216/62).
"זה היה במוצאי-שבת ה-8 באוקטובר, באוטובוס מס' 32, הנוסע ליד-אליהו מעניין שכל הניסים קורים בדרך

נערת השבוע

שמה: חבצלת ז'ון. מקודם: מזל דמאלי (היא לא רצתה להיות דמאלי מס' 2, בתרה להיות רון מס' 1). תימניה ממשי: היא הבכורה מבין זו אחים ואחיות, שהקטן בהם הוא בן שנה וחצי.
על כן היתה צריכה לעבוד. כמעט בכל: החל במשק בית, בגיל שבע, וכלה בהדרכת נוער עברייני בירושלים. "אני אוהבת בחורים יפים", טוענת הרווקה בת ה-24 ומוסיפה: "בשביל להסתכל!"
אז גם לכם מותר להסתכל. תוכלו למצוא אותה כל יום בקפה נוגה, מחכה לעבודה, ורוקמת בינתיים מפות-שולחן. ערוס בעיקר, למרות שהיא דווקא אוהבת שירים רוגעים. עכשיו מקליטים אותה אפילו בקול ישראל. תיקוות לעתיד? להופיע ברביעי ישראל, אם יקום, להחזיר את החובות שעשתה כאשר קנתה לה ראדיו וטייפ-רקורדר.

ליד-אליהו) בסביבות השעה 12.15 אחרי-חצות. אני עליתי לאוטובוס בתחנה המרכזית והתישבותי לידו כשהתפנה המקום. בתחילה לא שמתי לב אליו, אבל כשהרגשתי את מבטיו התחלתי לבחון אותו. הוא לבש מכנסיים כתולים וחולצה משובצת כחול-לבן. שערו חומות, משופם, עיניו ירוקות-חומות. אחז בידו משהו שנראה כמו תכנית של הצגת תיאטרון.

כשקם לרדת, שמתי לב שהיה גבוה. ירדתי באותה תחנה, ברח' גבורי ישראל פינת לה-גארדיה, ומשם פנינו לכיוונים שונים. תאורית: חולצה אדומה, חצאית שחורה צרה, נעליים לבנות על עקב, עיניים חומות, שער חום ותסרוקת גבוהה. ועכשיו, רותי, אני מוכרחה לפגוש את הבחור הזה, ממש מוכרחה. אני רק מתלבטת בבעייה שיחכן ואינו קורא את העולם הזה.

אם אינו קורא את העולם הזה, אין הוא שחה אותך, מותק.

***

היו זמנים, כשקושי היחיד בהחזית מכונית היה - הסכמת הנערה. ואילו היום...

***

סטודנט ציוני מאמריקה

(1216/63) בתור עולה חדש של המחר, העברית שלה אני מוכרחה לומר - דווקא תעמוד לו.
"אני סטודנט ציוני מאמריקה. והשנה הגני לגמור לימודי במחלקה של מינהל מיסחרי במחללה (כך) של קליפורניה. יש ברצוני לבקר בארץ-ישראל בקיץ. זה יהיה הבקור השתיים שלי בארץ, ואולי לתמיד. אני רוצה לכתוב עם בחורה ישראלית שגם תהיה מוכנה, או נכונה לפגוש אותי בישראל. אני רוצה שהבחורה תשלח פוסט במכתב הראשון."

WELCOME TO SUNNY ISRAEL.

***

התכונה העיקרית

נחשו שלוש פעמים מה אומרים החברה על (1216/64). נכון, איך ידעתם? אז הן שתיים בגיל שש-עשרה וכל מה שנחוצ להן, הם שניים. כמובן ששניים בעלי הופעה... חוש... שאוהבים... שיודעים... והתכונה העיקרית: "שלא יהיו ריקניים", או לפחות שירגישו שהם לא. ואם אתם דווקא רוצים לדעת משהו עליהן, אז ככה - הן בעלות הופעה... חוש... אוהבות... ומקחת. גם אני.

***

עד שלא פגשתי את בעלה של נירה, לא האמנתי שהיא קצרת-רוואי.

***

נמצאת במצב

לא שלא הולך לה או משהו כזה, אלא שהיא נמצאת עכשיו במצב של בדידות, היא טוענת, ואתם יודעים מה קורה לבחורה במצב ביש זה. נכון, היא אומללה (1216/67). מי היא? סימנירסטי בת 19. שלמרות רצינותה, אוהבת חברה, בילויים ומסיבות.
תוכל מן הסתם להציל את המצב, אם אתה סטודנט שלא עבר את ה-23. ואם אתה במקרה דתי, אז מה טוב. כי מציון תצא תורה ודבר די מירושלים.

זה היה בתאריך 26.10.60, בשעה 20.25, כאשר הגעתי לתחנת האוטובוסים של קו 19, ברחוב אלנבי פינת הרחוב יונה הנביא. אז ראיתי לראשונה. היא היתה נפלאה. יפה מאוד. לבשה שמלה צהובה, עם צווארון בצורת וי, ונעלה נעלי בייבי. בידה החזיקה תיקייד קטן, ודיברה עם חברתה, שהיתה לא רעה לגמרי.

והנה עליתי אחריהן לאוטובוס, ותיכף ומיד תפסתי את המקום מאחוריהן. ניסיתי להתחיל אתה, כלומר הקדשתי לה תשומת-לב חזקה, אבל ידעתי שזה לא הזמן ולא המקום, ובכלל הייתי כבר צריך לרדת, כי היה עלי להגיע לתחנת הרכבת ולחזור לחיפה, לצורך תפקיד בסחונני שלא ניתן לדחוף, אשר הטל עלי מטעם וקוסם עבודתי.
מתחיל להיות מעניין, לא? אז ירדתי בכאב-לב מהאוטו-בוס, ואז לפתע נזכרתי ברותי, וידעתי שזהו זה. כעת אם רותי חושבת שהתיאשתי, אז היא טועה. החלטתי להכיר נערה זו בכל מחיר, ורק זאת תוכלי להציל את המצב, אני בטוח. אז רותי..."

בטוח זה לא מילה. אבל אם לא תגיד לי מי אתה, ומה כתובתך, לא אוכל להביא לך את היפהפיה בנעלי-הבייבי. ובכן, (1216/59). הודרו.

***

עסק הביש

מעולם לא תאר לעצמו, ולו לרגע, כי יודקק אי-פעם לעזרתי. והנה ראו זה הפלא, אותו גבר, שקרא למדורי "פינת החוב והבדיחה", ושגויחן למקרא מכתבים בהם מספרות נערות כי רבים מחזריהן, וכי וכו' - הנה גם (1216/60) מצא עצמו באותו עסקי-ביש, וכל זאת אחרי שהתי-יאש כמצימוי, וזילה שבעצם אינו שונה מהאחרים. ואם הוא כבר מודה שהוא אחד מהחברה, אז בואו ונעזור לו במציאת הרצוי, והרצוי, משמע, יערה בגיל הטיפשעשרה, בעלת תכונות זהות לשלו. זאת אומרת נערה שאינה אוכלת מסמרים, אינה מעשנת חשיש, לא גוועה בשגעון הגדולות ולא באהבה מופרות את ארנקו של הוללת.
בקיצור, אם את מודה עצמך עם הרצוי (לו), מוטב שתודו ותשגרי לו מכתב אכספרס, כדי שתספיגי לחגוג יחד אתו את יום הולדתו ה-21, שיחול בקרוב. עד מאה ועשרים (שנים).

***

החברה אומרים

אינני סבירה שיהיה לך קשה לשכנע את (1216/61), שישמע כבחור כן וחסרי-ימרות.
להודות על האמת, כבר מומן חשבתי לכתוב אליך, רותי, ולהגות בפניך בניה זו. רותי, אני כבר בחור כבן 20, ועדיין לא הצלחתי ללכוד לי ידיה. אולי זה בגלל שה-חברה אומרים שאני ביישן. אני לא חושב כך בדיוק, אבל אולי באמת יתכן שהצדק עמם.

שבוע שלישי:

הוצאת ספרים אחיאסף בע"מ ירושלים

כבר הופיע הספר של

רביסרן מרדכי יעקובוביץ

בשירות קבע

רומן

זהו הספר הראשון המוקדש כולו לחיים של ציבור אנשים, אשר בידיהם מופקד ביטחון המדינה - ציבור המשרתים בצבא הקבע.

המחבר מתאר את דרך חייו של דני - קצין צעיר, בן דור הצברים, שכל חייו היו קודש לביטחון המדי-נה; ומסביב לסיפורו של דני נרקמת מסכת של סיפור-סיים, חוויות, בעיות ולבטים השייכים כולם לעולמם של משרתי צבא הקבע.

המחבר, ששירת מגעוריו ב"הגנה" ואחר כך בצה"ל, מיום היווסדו, פורש את יריעת סיפורו בלי כחל ושרק ובלי לגסות להבליע ביקורת ולטשטש פגמים.

מחיר הספר הוא 4.80 ל"י.

להשיג אצל כל מוכרי הספרים בארץ.

מוגורבי

הסרט ששיגע את זאק שארייה

האמת

האמת בכל מערומיה

במו"י: ג'יאורג קלזוט

רק למבוגרים

BARDOT LA VERITE CLOUZOT

Distribue par Columbia